

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Ursache Petru
Toma Nadejda
Nicolaev Ghenadie
Timofti Vladimir
Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursul în anulare declarat de condamnații Galușca Gheorghe Ilie, Neagu Ivan Gheorghe și avocatul acestora Drăniceru Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 07 octombrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Galuşca Gheorghe Ilie, născut la XXXXXX,
originar din XXXXXX, domiciliat XXXXXX,

Neagu Ivan Gheorghii, născut la XXXXXX,
originar din XXXXXX, domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 30.01.2013 – 06.03.2014;*
Rejudecare: 03.11.2015 – 07.10.2016;
2. *Instanța de recurs: 05.05.2014 - 18.06.2014,*
Rejudecare: 1) 28.01.2015 – 12.03.2015, dispusă rejudecarea;
2) 22.10.2016 – 15.12.2016;
3. *Instanța de recurs în anulare: 22.08.2014 – 16.12.2014, dispusă rejudecarea.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 06 martie 2014, Galuşca Gheorghe Ilie și Neagu Ivan Gheorghii au fost condamnați în baza art.42 alin.(5), 46, 249 alin.(2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, pentru fiecare.

Neagu Ivan a fost obligat de-a achita în folosul bugetului dreptul de import a mărfurilor în mărime de 95332, 97 lei, lăsând spre folosire corpurile delictive.

2. Instanța de fond a constatat că, Neagu Ivan Gheorghii în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Galușca Gheorghe Ilie, Greițer Denis Veaceslav, Scorț Andrei Mihail, Scorț Igor Mihail, Stolearenco Roman Serghei și Cernalev Iurie Andrei, la instigarea și sub conducerea lui Greițer Veaceslav Dmitri, alias „director”, organizându-se în perioada lunii martie 2012 într-o reuniune stabilă de persoane cu scopul de a comite o infracțiune de eschivare de la achitare a plăților vamale și anume a taxelor vamale în conformitate cu prevederile pct. (10) a Regulamentului privind transportarea mărfurilor prin posturile vamale interne de control aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 792 din 08.07.2004, art. 118 Cod vamal și Legii cu privire la tariful vamal, a mărfurilor de larg consum, în proporții mari, de două sau mai multe persoane, în următoarele circumstanțe:

La 29 martie 2012 în jurul orelor 02.00, Neagu Ivan Gheorghii, fiind la volanul automobilului de marca Mercedes 220 cu n/î XXXXXX, însoțit de complicele său, Galușca Gheorghe Ilie, care conducea automobilul de marca „Mazda” MVP cu n/î XXXXXXs-au deplasat împreună cu mai multe persoane, care desfășoară activitate de întreprinzător în piețele mun. Chișinău, prin regiunea transnistreană, prin punctul de trecere Cuciurgan - Pervomaisc, în Ucraina, or. Odessa, piața km 7, de unde ultimii au procurat mărfuri de larg consum în asortiment, în sumă de 270 833 lei, care au fost transmise lui Galușca Gheorghe și Neagu Ion.

Ulterior, Galușca Gheorghe și Neagu Ivan, fiind membrii unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil, în vederea înlesnirii și asigurării săvârșirii infracțiunii de eschivare de la achitarea plăților vamale, au depozitat mărfurile recepționate în unul din depozitele aflate pe teritoriul pieței km 7, or. Odessa, Ucraina, după care, Neagu Ion și Galușca Gheorghe, împreună cu persoanele care au procurat mărfurile, s-au reîntors în Republica Moldova.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Neagu Ivan l-a contactat pe cet. Greițer Veaceslav Dmitri, căruia i-a comunicat despre locul depozitării, cantitatea mărfurilor și necesitatea organizării transportării acestora în regiunea transnistreană și ulterior peste frontiera vamală a Republicii Moldova și neachitarea pentru aceste mărfuri a taxelor vamale, pentru a fi transmise persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător în piețele mun. Chișinău și primirii recompensei pentru acest fapt.

Ulterior, Greițer Veaceslav, continuându-și acțiunile sale criminale, întru realizarea informației furnizate de către Neagu Ion, i-a comunicat feciorului acestuia Greițer Denis Veaceslav despre necesitatea deplasării ultimului în Ucraina, or. Odessa, piața Km 7 și transportării mărfurilor de la depozitul, unde erau stocate de către Neagu Ion și Galușca Gheorghe, în regiunea transnistreană, iar ulterior în Republica Moldova și nedeclararea acestora la organul vamal în vederea achitării pentru asemenea mărfuri a taxelor vamale prevăzute de Legea cu privire la tariful vamal.

Astfel, la 29.03.2012, Greițer Denis Veaceslav a luat de la Renchez Valentin automobilul de marca Mercedes-Benz Sprinter cu n/î XXXXXX, care aparține

feciorului său - cet. Renchez Petru Valentin, XXXXXX, în vederea transportării mărfurilor de larg consum pe teritoriul Republicii Moldova.

Tot în aceeași zi, aproximativ la ora 23:00, Greițer Denis Veaceslav, însoțit de Stolearenco Roman Serghei, care conducea automobilul de marca Wolkswagen Transporter cu n/î XXXXXX, s-au deplasat în Ucraina, or. Odessa, piața Km 7.

La 30.03.2012, aproximativ la orele 01:00, Greițer Denis Veaceslav, împreună de Stolearenco Roman Serghei, după ce au încărcat în mijlocul de transport menționat supra, mărfurile în valoare de 270 833 lei din depozitul în care Neagu Ion și Galușca Gheorghe le-au stocat, s-au deplasat spre regiunea transnistreană, iar ulterior în Republica Moldova.

Tot în aceeași zi, aproximativ la ora 04.00, Greițer Denis Veaceslav, care conducea automobilul de marca Mercedes-Benz Sprinter cu n/î XXXXXX, însoțit de Stolearenco Roman Serghei, au introdus mărfurile în regiunea transnistreană, iar apoi ocolind postul vamal intern de control Gîrbovăț-Anina, neachitând taxele vamale în sumă de 95 332, 97 lei, introducând mărfuri de larg consum în valoare de 270 833 lei, pe care le-au stocat la domiciliul cet. Scorț Igor Mihail, Stolearenco Roman Serghei și Scorț Andrei Mihail, situat în or. Anenii Noi.

La 31.03.2012, aproximativ la orele 04:00, Greițer Veaceslav Dmitri, continuându-și acțiunile sale criminale, l-a contactat pe cet. Scorț Andrei Mihail și i-a comunicat, că este necesar să transporte marfa stocată din Anenii Noi spre mun. Chișinău și să o depoziteze la domiciliul cet. Neagu Ion situat în mun. Chișinău, XXXXXX.

Ulterior, în scopul realizării intențiilor criminale, Scorț Andrei Mihail i-a contactat telefonic pe fratele său Scorț Igor Mihail, Stolearenco Roman Serghei și Cernalev Iurie Andrei, comunicându-le despre necesitatea transportării mărfurilor de larg consum aflate în depozitul din Anenii Noi în mun. Chișinău.

În continuare, prelungindu-și acțiunile sale criminale, Scorț Andrei Mihail cu automobilul de marca „Toyota Land Cruiser Prado” cu n/î XXXXXX, împreună cu Scorț Igor Mihail cu automobilul de marca „Honda CRV” cu n/î XXXXXX și Cernalev Iurie Andrei cu automobilul de marca „VAZ 2121” (Niva) cu n/î XXXXXX au transportat mărfurile de larg consum din or. Anenii Noi în mun. Chișinău, XXXXXX, la domiciliul cet. Neagu Ivan Gheorghii, unde au fost recepționate și descărcate de către aceștia împreună cu Galușca Gheorghe Ilie.

3. Împotriva sentinței au declarat recursuri inculpatul I. Neagu și avocatul V. Drăniceru în numele acestuia, și inculpatul Gh. Galușca, care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către dâșii, deoarece reieșind din actele cauzei inculpații la trecerea bunurilor peste frontiera vamală a R. Moldova nu au participat, bunurile au fost aduse la domiciliul lui I. Neagu de alte persoane; instanța nu a reținut că întru susținerea învinuirii aduse în baza art.249 Cod penal, partea acuzării nu a prezentat nici o probă, ce ar confirma faptul că inculpații s-au eschivat de la achitarea plăților vamale, toate probele pe care s-a întemeiat învinuirea se bazează pe cele acumulate întru confirmarea infracțiunii prevăzute de art.248 Cod penal,

ceea ce contravine art.113 Cod penal, 96 alin.(1), 100 alin.(1) și 101 alin.(1) Cod de procedură penală; instanța incorect, făcând referire la sentința Judecătorei Anenii Noi din 26.12.2012 și constatând că inculpații au acționat în strânsă legătură cu persoanele condamnate prin sentința dată, a reținut săvârșirea infracțiunii de către aceștia prin participație și grup criminal organizat - art.42 alin.(5) și 46 Cod penal, de rând ce prin sentința la care s-a făcut referire persoanele care au acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției au fost condamnate doar în baza art.249 alin.(2) lit. b) Cod penal, fără a fi considerați ca participanți la săvârșirea infracțiunii acționând ca un grup criminal organizat; instanța a lăsat fără apreciere faptul că înregistrările audio, video și fotografiile din actele cauzei dobândite ca mijloace de probă urmau a fi excluse din dosar, deoarece au fost obținute contrar prevederilor legale și potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare; instanța nu a ținut seama că din actele cauzei rezultă că marfa din R. Ucraina a fost transportată cu două unități de transport de alte persoane, dar descărcată în gospodăria lui I. Neagu, nefiind stabilită cantitatea și valoarea mărfii, și dacă inculpații cunoșteau modalitatea transportării ei; incorect instanța a dispus doar de la I. Neagu achitarea în folosul bugetului dreptul de import în mărime de 95332,97 lei, de rând ce la comiterea infracțiunii au participat ca complici opt persoane și neîntemeiat nu a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție; instanța a judecat cauza contrar competenței prevăzute de art.40 alin.(1) Cod de procedură penală, care îi revenea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, reieșind din momentul și locul consumării infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 iunie 2014, au fost respinse ca nefondate, recursurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații au comis infracțiunea imputată, împrejurări ce au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, astfel că vinovăția inculpaților de săvârșirea faptei prejudiciabile incriminate a fost dovedită, inclusiv și prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 26.12.2012, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, prin care pentru aceleași acțiuni săvârșite au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.249 alin.(2) lit. b) Cod penal D.Greșter, A.Scort, Ig.Scort, R.Stolearenco, Iu.Cernalev și V.Greșter, precum și prin declararțiile martorilor XXXXXX, care au indicat că procurând marfa de la piața din or. Odessa, au depozitat-o și aceasta urma să fie transportată legal în mun. Chișinău de către inculpații I. Neagu și Gh. Galușca, cărora urmau a le fi achitate toate cheltuielile pentru trecerea peste frontieră și achitarea costurilor vamale, precum și probele scrise - procesele-verbale ale interceptărilor convorbirilor telefonice și înregistrării comunicărilor dintre I.Neagu, Gh.Galușca și D.Greșter, A.Scort, Ig.Scort, R.Stolearenco și Iu. Cernalev, procesele-verbale de percheziție a automobilului de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î XXXXXX din 31.03.2012, de

percheziție la domiciliul lui I.Neagu, de examinare a mărfii de larg consum din 17.04.2012, 19.04.2012 ridicate în cadrul perchezițiilor de la domiciliul lui I.Neagu, raportul de expertiză nr.1229-1233 din 07.06.2012, scrisoarea de răspuns de la Serviciul Vamal nr.28/02-8358 din 12.07.2012, corpurile delictate recunoscute în cadrul urmăririi penale.

În concluzie, instanța a constatat că prima instanță, audiind inculpații, martorii, analizând cumulul de probe, corect a concluzionat că vinovăția inculpaților I.Neagu și Gh.Galușca de comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită integral, corect încadrând acțiunile acestora în baza art.42 alin.(5), 46, 249 alin.(2) lit. b) Cod penal.

De asemenea, instanța de recurs a considerat nefondate argumentele inculpaților și apărătorului, precum că nu au fost acumulate probe ce ar fi confirmat vinovăția acestora și că sentința se bazează pe presupuneri, aceste afirmații fiind o versiune de apărare și care se combate integral atât prin materialele cauzei, cât și prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpaților, instanța de recurs a concluzionat că prima instanță le-a aplicat acestora o pedeapsă echitabilă, ținând seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de persoana inculpaților, de atitudinea lor față de fapta săvârșită.

6. Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs în anulare de către avocatul V. Drăniceru în numele inculpatului I. Neagu și inculpat, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că instanța ajungând la concluzia menținerii sentinței de condamnare, urma să dezvăluie concluzia dată, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sensul acuzării, ce pe caz nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor administrate și circumstanțelor cauzei, considerând demonstrată vinovăția inculpatului, prin urmare instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în recurs, inclusiv și a celui de ce doar I. Neagu a fost obligat să achite dreptul de import a mărfurilor în sumă de 95332,37 lei, fără a motiva hotărârea în acest sens, prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO; motivarea hotărârii nu corespunde cu dispozitivul acesteia; instanța de recurs a menținut sentința, fără a lua în considerație faptul că din momentul săvârșirii infracțiunii au trecut mai mult de doi ani și, în temeiul art.60 Cod penal, procesul penal urma a fi încetat, pe motivul expirării termenului de prescripție, cu liberarea inculpatului de răspundere penală, în rest, invocând aceleași motive ca și în recurs, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

7. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2014 a fost admis recursul în anulare declarat de avocatul Drăniceru Vasile în numele inculpatului Neagu Ivan și inculpat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 18 iunie 2014 în partea condamnării lui Neagu

Ivan, iar prin extindere și în privința lui Galușca Gheorghe, și dispusă rejudecarea cauzei în ordine de recurs în Curtea de Apel Chișinău.

8. Pentru a pronunța soluția, instanța de recurs în anulare a ținut cont de prevederile art.443 Cod de procedură penală – efectul extensiv al recursului și limitele judecării lui, examinând cauza prin extindere și cu privire la inculpatul Galușca Gheorghe, care nu a declarat recurs, însă, în temeiul art.452 alin.(2) Cod de procedură penală, avea dreptul de a ataca hotărârea sus menționată, având în vedere că prin aceasta nu i se va crea o situație mai gravă.

Reținând prevederile date, Colegiul a conchis că instanța de recurs nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și a documentelor prezentate în instanța de recurs și nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.417 alin.(1) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu erori judiciare, ce s-au soldat cu o hotărâre nemotivată.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că împotriva sentinței a depus recursuri inculpatul I.Neagu, avocatul acestuia V.Drăniceru și inculpatul Gh.Galușca, cu invocarea motivelor menționate la pct.3 al prezentei decizii, în susținerea cerințelor privind casarea hotărârii primei instanțe.

Instanța de recurs, fără a verifica motivele recurențelor și temeiurile de drept ce au servit motiv pentru declararea recursurilor și fără a se pronunța asupra tuturor argumentelor invocate de recurenți, pripit a respins recursurile declarate de către inculpații I.Neagu și Gh.Galușca, ca nefondate, constatând doar faptul că prima instanță, reieșind din probele cauzei, corect a tras concluzia că inculpații I.Neagu și Gh.Galușca sunt vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 6, 249 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar asupra recursului avocatului în dispozitivul hotărârii nici nu s-a expus.

Pe când, după cum rezultă din recursurile declarate, recurenții, exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe și contestând-o cu recurs, au invocat argumente concrete sub aspectul erorilor de drept comise la judecarea cauzei, și anume: - judecarea cauzei a fost efectuată contrar competenței prevăzute de art.40 alin.(1) Cod de procedură penală, reieșind din momentul și locul consumării infracțiunii; - organul de urmărire penală întru susținerea învinuirii, nu au adus nici o probă, ce ar confirma faptul că inculpații s-au eschivat de la achitarea plăților vamale; - instanța incorect i-a recunoscut pe inculpați vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 46, 249 alin.(2) lit. b) Cod penal, de rând ce prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 26.12.2012, D.Grețter, A.Scort, Ig.Scort, R.Stolearenco, Iu.Cernalev și V.Grețter au fost recunoscuți vinovați și condamnați doar în baza art.249 alin.(2) lit. b) Cod penal, adică fără a fi considerați ca participanți la săvârșirea infracțiunii acționând ca un grup criminal organizat; - înregistrările audio, video și fotografiile din actele cauzei dobândite ca mijloace de probă urmau a fi excluse din dosar, deoarece au fost obținute contrar prevederilor legale și, potrivit art.94 Cod de procedură penală, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare; - marfa din R. Ucraina a fost transportată de alte persoane cu unități de transport ce nu aparțin inculpaților, ci doar a fost

descărcată în gospodăria lui I. Neagu, fără a se stabili ce fel de marfă, cui aparține, cantitatea și valoarea acesteia; - că dispozitivul sentinței nu este clar în ce privește lăsarea spre folosirea lui I. Neagu a corpurilor delictive, fără o concretizare a acestora; - că incorect s-a dispus achitarea în folosul bugetului dreptul de import în mărime de 95332,97 lei doar de la I. Neagu, de rând ce la comiterea infracțiunii au participat opt persoane, ca complici și că neîntemeiat nu s-a dispus încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, în temeiul art.60 Cod penal.

Astfel că, instanța de recurs avea obligația ca în mod precis și explicit, prin argumente relevante și suficiente, darea unui răspuns detaliat la fiecare argument, să rezolve problemele de drept apărute la judecarea recursurilor ordinare, prin întocmirea corectă a hotărârii adoptate, adică prin analiza materiei reglementării și jurisprudenței.

Lipsa motivărilor cerințelor legii într-o hotărâre judecătorească poate ridica probleme conform art.6 § 3 (b) din Convenție, referitoare la accesul la justiție, situație în care nu sunt indicate cu suficientă claritate temeiurile pe care se bazează hotărârea, ceea ce împiedică folosirea efectivă a procedurilor de contestare și afectează grav respectarea garanțiilor procedurale la un proces echitabil.

Totodată, în decizie, instanța de recurs a făcut referire la declarațiile martorilor XXXXXX, precum și actele cauzei - procesele-verbale ale interceptărilor convorbirilor telefonice și înregistrării comunicărilor dintre I.Neagu, Gh.Galușca și D.Grețter, A.Scortș, Ig.Scortș, R.Stolearenco și Iu.Cernalev; de percheziție din 31.03.2012 în automobil și la domiciliul lui I.Neagu; de examinare a mărfii de larg consum din 17.04.2012 și 19.04.2012 ridicate în cadrul perchezițiilor de la domiciliul acestuia, raportul de expertiză nr.1229-1233 din 07.06.2012, scrisoarea de răspuns de la Serviciul Vamal nr.28/02-8358 din 12.07.2012, considerând că acestea, analizate în ansamblu, demonstrează vinovăția inculpaților, însă aceste probe nu au fost verificate în ședința instanței de recurs și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, astfel instanța și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate de către prima instanță.

De asemenea, Colegiul lărgit a reținut că, în cadrul judecării recursului împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac – apelul (art.448 Cod de procedură penală), instanța de recurs verifică hotărârea atacată pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs, însă și în această procedură, la fel, instanța de recurs este investită de a examina cauza în fapt și în drept, și nu poate proceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau a nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta pe acesta și fără a evalua, în mod direct, elementele de probă prezentate de părți, care la caz nu a avut loc, reieșind din faptul că inculpații nu au fost audiați în instanța de recurs referitor la învinuirea imputată, fiindu-le oferit doar cuvântul în dezbateri, în care și-au susținut poziția că dâșii nu se fac vinovați de fapta imputată.

În contextul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și, în special, a hotărârii din 25.07.2000 în cauza lui Tierce și alții împotriva San Marino, faptul dat se consideră ca o încălcare a art.6 CEDO – dreptului la un proces echitabil.

Instanța de recurs în anulare a dispus rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în legătură cu faptul că Curtea de Apel Bender a fost lichidată.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2015 au fost admise, dar din alte motive, recursul inculpatului I. Neagu și avocatului său V. Drăniceru, și recursul inculpatului Gh. Galușca, casată sentința și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de fond - Judecătoria Anenii Noi în alt complet de judecată în vederea administrării de probe suplimentare.

10. În motivarea soluției date instanța de recurs, verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialului din dosarul cauzei penale, în contextul motivelor invocate în cererile de recurs și, examinând cauza în raport cu motivele recursurilor sub toate aspectele, complet și obiectiv, a conchis că, cauza a fost examinată pripit, unilateral, fără a pătrunde în esența cauzei.

În primul rând, instanța de judecată nu a motivat hotărârea asupra faptului că I. Neagu a fost obligat să achite dreptul de import a mărfurilor în sumă de 95332,37 lei, de rând ce conform rechizitoriului la comiterea infracțiunii au participat și alte persoane, ca complici, nefiind clar care a fost aportul fiecăruia din ei la comiterea infracțiunii și care vor fi consecințele pentru fiecare în parte, prin ce i-a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

În al doilea rând, motivarea hotărârii nu corespunde cu dispozitivul acesteia, fără a lua în considerație faptul că din momentul săvârșirii infracțiunii au trecut mai mult de doi ani și, în temeiul art. 60 Cod penal, procesul penal urma a fi încetat, pe motivul expirării termenului de prescripție, cu liberarea inculpatului de răspundere penală.

Instanța de fond s-a pronunțat fără a verifica probele care au fost solicitate de participanți și în mod pripit a dat o sentință care reflectă starea de fapt imputată inculpaților I. Neagu și Gh. Galușca fără a clarifica împrejurările reale în care a fost comisă fapta incriminată, menționând că nu au fost administrate toate probele care ar confirma vinovăția inculpaților sau ar putea fi puse în confirmarea poziției lor de nevinovăție.

Partea apărării a făcut obiecții cu privire la competența Judecătoriei Anenii Noi privind examinarea cauzei, însă instanța nu s-a expus în acest sens, fapt care poate influența hotărârea adoptată.

Astfel, instanța de recurs, notificând prevederile art. 449 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, a indicat că, la o nouă examinare instanța de fond necesită să țină cont de cele relatate mai sus, să examineze cauza penală în privința inculpaților Galușca Gheorghe și Neagu Ivan minuțios, multilateral, sub toate aspectele, să analizeze și să aprecieze la justa valoare toate versiunile care confirmă sau infirmă învinuirea inculpaților Galușca Gheorghe și Neagu Ivan în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, și în dependență de probele administrate a pronunța o hotărâre legală, întemeiată și bine motivată.

11. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 07 octombrie 2016 Galușca Gheorghe Ilie și Neagu Ivan Gheorghii au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, și încetat procesul penal în privința lui Galușca Gheorghe Ilie și Neagu Ivan Gheorghii, în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

S-a dispus confiscarea în proprietatea statului: bunurile și mărfurile de larg consum în valoare de 270 833 lei, ce au fost ridicate în cadrul percheziției de la domiciliul lui Neagu Ivan la data de 31.03.2012 și transmise spre păstrare lui Galușca Gheorghe, iar în cazul lipsei bunurilor materiale supuse confiscării, s-a dispus confiscarea de la Galușca Gheorghe, în folosul statului, a contravalorii acestora în sumă de 270 833 (două sute șaptezeci mii opt sute treizeci și trei) lei.

12. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit *în fapt*, că Neagu Ivan Gheorghii în comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Galușca Gheorghe Ilie, Greițer Denis Veaceslav, Scorț Andrei Mihail, Scorț Igor Mihail, Stolearenco Roman Serghei și Cernalev Iurie Andrei, la instigarea și sub conducerea lui Greițer Veaceslav Dmitri, alias „director”, organizându-se în perioada lunii martie 2012 într-o reuniune stabilă de persoane cu scopul de a comite o infracțiune de eschivare de la achitarea plăților vamale și anume a taxelor vamale în conformitate cu prevederile pct. (10) a Regulamentului privind transportarea mărfurilor prin posturile vamale interne de control aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 792 din 08.07.2004, art. 118 Cod vamal și Legii cu privire la tariful vamal, a mărfurilor de larg consum, în proporții mari, de două sau mai multe persoane, în următoarele circumstanțe:

La 29 martie 2012 în jurul orelor 02.00, Neagu Ivan Gheorghii, fiind la volanul automobilului de marca Mercedes 220 cu n/î XXXXXX, însoțit de complicele său, Galușca Gheorghe Ilie, care conducea automobilul de marca „Mazda” MVP cu n/î XXXXXX s-au deplasat împreună cu mai multe persoane, care desfășoară activitate de întreprinzător în piețele mun. Chișinău, prin regiunea transnistreană, prin punctul de trecere Cuciurgan - Pervomaisc, în Ucraina, or. Odessa, piața km 7, de unde ultimii au procurat mărfuri de larg consum în asortiment, în sumă de 270 833 lei, care au fost transmise lui Galușca Gheorghe și Neagu Ion.

Ulterior, Galușca Gheorghe și Neagu Ivan, fiind membrii unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil, în vederea înlesnirii și asigurării săvârșirii infracțiunii de eschivare de la achitarea plăților vamale, au depozitat mărfurile recepționate în unul din depozitele aflate pe teritoriul pieței Km 7, or. Odessa, Ucraina, după care, Neagu Ion și Galușca Gheorghe, împreună cu persoanele care au procurat mărfurile, s-au reîntors în Republica Moldova.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Neagu Ivan l-a contactat pe cet. Greițer Veaceslav Dmitri, căruia i-a comunicat despre locul depozitării, cantitatea mărfurilor și necesitatea organizării transportării acestora în regiunea

transnistreană și ulterior peste frontiera vamală a Republicii Moldova și neachitarea pentru aceste mărfuri a taxelor vamale, pentru a fi transmise persoanelor care desfășoară activitate de întreprinzător în piețele mun. Chișinău și primirii recompensei pentru acest fapt.

Ulterior, Greițer Veaceslav, continuându-și acțiunile sale criminale, întru realizarea informației furnizate de către Neagu Ion, i-a comunicat feciorului acestuia Greițer Denis Veaceslav despre necesitatea deplasării ultimului în Ucraina, or. Odessa, piața Km 7 și transportării mărfurilor de la depozitul, unde erau stocate de către Neagu Ion și Galușca Gheorghe, în regiunea transnistreană, iar ulterior în Republica Moldova și nedeclararea acestora la organul vamal în vederea achitării pentru asemenea mărfuri a taxelor vamale prevăzute de Legea cu privire la tariful vamal.

Astfel, la 29.03.2012, Greițer Denis Veaceslav a luat de la Renchez Valentin automobilul de marca Mercedes-Benz Sprinter cu n/î XXXXXX, care aparține feciorului său - cet. Renchez Petru Valentin, XXXXXX, în vederea transportării mărfurilor de larg consum pe teritoriul Republicii Moldova.

Tot în aceeași zi, aproximativ la ora 23:00, Greițer Denis Veaceslav, însoțit de Stolareenco Roman Serghei, care conducea automobilul de marca Volkswagen Transporter cu n/î XXXXXX, s-au deplasat în Ucraina, or. Odessa, piața Km 7.

La 30.03.2012, aproximativ la orele 01:00, Greițer Denis Veaceslav, împreună de Stolareenco Roman Serghei, după ce au încărcat în mijlocul de transport menționat supra, mărfurile în valoare de 270 833 lei din depozitul în care Neagu Ion și Galușca Gheorghe le-au stocat, s-au deplasat spre regiunea transnistreană, iar ulterior în Republica Moldova.

Tot în aceeași zi, aproximativ la ora 04.00, Greițer Denis Veaceslav, care conducea automobilul de marca Mercedes-Benz Sprinter cu n/î XXXXXX, însoțit de Stolareenco Roman Serghei, au introdus mărfurile în regiunea transnistreană, iar apoi ocolind postul vamal intern de control Gîrbovăț - Anina, neachitând taxele vamale în sumă de 95 332, 97 lei, introducând mărfuri de larg consum în valoare de 270 833 lei, pe care le-au stocat la domiciliul cet. Scorț Igor Mihail, Stolareenco Roman Serghei și Scorț Andrei Mihail, situat în or. Anenii Noi.

La 31.03.2012, aproximativ la orele 04:00, Greițer Veaceslav Dmitri, continuându-și acțiunile sale criminale, l-a contactat pe cet. Scorț Andrei Mihail și i-a comunicat, că este necesar să transporte marfa stocată din Anenii Noi spre mun. Chișinău și să o depoziteze la domiciliul cet. Neagu Ion, situat în mun. Chișinău, XXXXXX.

Ulterior, în scopul realizării intențiilor criminale, Scorț Andrei Mihail i-a contactat telefonic pe fratele său Scorț Igor Mihail, Stolareenco Roman Serghei și Cernalev Iurie Andrei, comunicându-le despre necesitatea transportării mărfurilor de larg consum aflate în depozitul din Anenii Noi în mun. Chișinău.

În continuare, prelungindu-și acțiunile sale criminale, Scorț Andrei Mihail cu automobilul de marca „Toyota Land Cruiser Prado” cu n/î XXXXXX, împreună cu Scorț Igor Mihail cu automobilul de marca „Honda CRV” cu n/î XXXXXX și Cernalev

Iurie Andrei cu automobilul de marca „VAZ 2121” (Niva) cu n/î XXXXXX au transportat mărfurile de larg consum din or. Anenii Noi în mun. Chișinău, XXXXXX, la domiciliul cet. Neagu Ivan Gheorghii, unde au fost recepționate și descărcate de către aceștia împreună cu Galușca Gheorghe Ilie.

Astfel, Neagu Ivan Gheorghii și Galușca Gheorghe Ilie, contrar prevederilor pct. (10) a Regulamentului privind transportarea mărfurilor prin posturile vamale interne de control aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 792 din 08.07.2004, au contribuit la introducerea pe teritoriul vamal a Republicii Moldova prin regiunea transnistreană, mărfuri de larg consum, fără achitarea drepturilor de import în sumă de 95 332 (nouăzeci și cinci mii trei sute treizeci și doi) lei 97 bani.

Instanța de fond a încadrat în drept acțiunile inculpaților Neagu Ivan Gheorghii și Galușca Gheorghe Ilie în baza art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal - *fiind membrii grupului criminal organizat, în calitate de complici, au săvârșit infracțiunea de eschivare de achitare a plăților vamale în proporții mari, caracterizată prin acordarea de mijloace sau instrumente la săvârșirea infracțiunii, tănuirea mijloacelor și instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia și obiectele dobândite pe cale criminală precum și prin promiterea procurării și ulterior comercializării acestor bunuri, fiind membrii unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil pentru a comite infracțiunea de eschivarea de la achitarea plăților vamale a mărfurilor și a altor valori în proporții mari, de două sau mai multe persoane.*

13. Împotriva sentinței au declarat recurs inculpații Galușca Gheorghe, Neagu Ivan și avocatul acestora Draniceru Vasile, solicitând achitarea inculpaților, pe motiv că fapta nu a fost comisă de ei.

În motivarea recursului au indicat că instanța de fond nejustificat a dat prioritate probelor acuzării în defavoarea inculpaților; sentința atacată nu se încadrează în baza art. 384 alin. (3-4) Cod de procedură penală, iar unele chestiuni prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală au fost soluționate formal, sentința fiind adoptată contrar prevederilor art. 389 alin. (1-2) Cod de procedură penală.

Recurenții au indicat că în sentință nu este indicat quantumul daunei, însă simultan se dispune încasarea în proprietatea statului a bunurilor materiale în sumă de 270 883 lei. Această sumă a fost determinată în Republica Moldova la 07.06.2012 și este absolut greșită poziția expusă că marfa s-a procurat în Odessa la această sumă. Raportul de expertiză, materialele cauzei confirmă că această sumă nu este valoarea în vamă a mărfii, din care, conform Legii „Cu privire la tariful vamal nr.1380-20.11.1997 și Regulamentul aprobat prin H.G. nr.600-14.05.2002 se calculează drepturile de import. Totodată, nu există o concluzie despre valoarea în vamă a mărfii și deci este inadmisibil a concluziona despre mărimea drepturilor de import de plată, iar inexistența calculului legal al valorii în vamă a mărfii condiționează inexistența calculului legal a drepturilor de import și astfel nu se confirmă - proporțiile mari prevăzute de art. 249 Cod penal.

Au considerat că incorect toți făptuitorii la 02.04.2012 au fost puși sub învinuire pentru comiterea infracțiunii de contrabandă. Ulterior, mecanic, fără

careva justificare cu normele de drept penal și procedural-penal s-a făcut calificarea în baza art. 249 Cod penal, subliniind că inculpații n-au avut și n-au calitate de subiect al infracțiunii prevăzute de art. 249 Cod penal, în contextul prevederilor art. 123, 127/3 Cod Vamal, iar pe parcursul examinării cauzei, instanța de fond a ignorat ilegalitățile admise în cadrul urmăririi penale.

Recurenții au mai indicat că instanța nu a motivat prin probe și acțiuni concrete faptul că eschivarea de la achitarea plăților vamale a fost consumată la 30.03.2012.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016 a fost admis din alte motive, recursul declarat de inculpații Galușca Gheorghe, Neagu Ivan și de avocatul acestora Draniceru Vasile, casată parțial sentința Judecătoriei Anenii Noi din 07 octombrie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Galușca Gheorghe Ilie și Neagu Ivan Gheorghii recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, au fost eliberați de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

În rest, dispozițiile sentinței în partea confiscării bunurilor au fost menținute.

15. Pentru a pronunța soluția dată, instanța de recurs a constatat că, instanța de fond, analizând probele administrate în ședința de judecată, a stabilit corect situația de fapt și de drept, încadrând acțiunile inculpaților Neagu Ivan Gheorghii și Galușca Gheorghe Ilie în baza art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal - *fiind membrii grupului criminal organizat, în calitate de complici, au săvârșit infracțiunea de eschivare de achitare a plăților vamale în proporții mari, caracterizată prin acordarea de mijloace sau instrumente la săvârșirea infracțiunii, tăinuirea mijloacelor și instrumentelor de săvârșire a infracțiunii, urmele acestora și obiectele dobândite pe cale criminală precum și prin promiterea procurării și ulterior comercializării acestor bunuri, fiind membrii unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil pentru a comite infracțiunea de eschivarea de la achitarea plăților vamale a mărfurilor și a altor valori în proporții mari, de două sau mai multe persoane.*

Instanța de recurs a menționat că, în ședința instanței de fond, inculpații Neagu Ivan Gheorghii și Galușca Gheorghe Ilie și-au exercitat dreptul procesual de a nu da declarații și de a nu participa la ședințele de judecată, fapt solicitat și confirmat prin cererea acestora anexată la materialele cauzei, iar prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi din 26 ianuarie 2016, cererea inculpaților privind examinarea cauzei penale în lipsa acestora a fost admisă, în baza art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală (f.d. 26, vol. IX).

Deși inculpații au declarat în ședința instanței de recurs că nu recunosc vina de săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând achitarea, instanța de recurs a reținut că, vinovăția lui Neagu Ivan Gheorghii și Galușca Gheorghe Ilie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal este dovedită prin cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală,

cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de recurs, respectându-se legislația procesual penală, cărora li s-a dat o apreciere corectă și legală, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a considerat ca lipsite de temei argumentele inculpaților și avocatului acestora precum că sentința nu este legală, întemeiată și motivată, deoarece acestea sunt declarative, fără vreun suport probatoriu, fără a fi enumerate concret care condiții de fond sau de formă nu au fost respectate de către instanța de fond la adoptarea sentinței și care sunt viciile ce determină posibilitatea hotărârii atacate de casare.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a respins ca nefondată alegația avocatului inculpaților, precum că sentința instanței de fond nu este suficient de motivată, or, potrivit avizului nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, “obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivației depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivația ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate. În cazul unui complet, judecătorul responsabil de completul de judecată trebuie să explice clar faptele și chestiunile asupra cărora completul trebuie să se pronunțe”.

Instanța de recurs a conchis că hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției, asigurându-se: contradictorialitatea procesului; egalitatea cetățenilor în fața judecății și a legii, respectarea cinstei și demnității persoanei; cercetarea nemijlocită și publică a probelor; cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a probelor prezentate și administrate; respectarea cerințelor privind publicitatea; secretul deliberării judecătorilor, astfel încât argumentele invocate de recurenți sunt pur formale și reprezintă o tendință a inculpaților de a se apăra și de a se eschiva de la răspunderea penală.

Au fost considerate nejustificate și argumentele recurenților, precum că în cadrul urmăririi penale au fost grav încălcate drepturile inculpaților, instanța de apel constatând că toate acțiunile organului de urmărire penală au fost efectuate cu respectarea legislației procesual penale în vigoare, realizarea acțiunilor de urmărire penală a avut loc cu autorizarea judecătorului de instrucție, potrivit normelor de procedură penală inculpații au fost asistați de apărător la îndeplinirea tuturor acțiunilor procesuale, nefiind încălcat dreptul la apărare al inculpaților, a fost respectat dreptul constituțional al inculpaților cu privire la un proces echitabil și contradictoriu, egalitatea armelor, accesul la probele acumulate, și nu există nici

un temei de declarare a nulității a actelor procedurale din cadrul prezentei cauze penale.

Instanța de recurs a respins ca fiind neîntemeiate argumentele recurenților, precum că actul de acuzare în privința inculpaților este bazat pe presupuneri și dubii, deoarece în baza motivelor expuse supra, se constată indubitabil vinovăția inculpatului Neagu Ivan, încadrarea juridică în baza art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, caracterizată prin acordarea de mijloace sau instrumente la săvârșirea infracțiunii, fiind membru unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil pentru a comite infracțiunea de eschivare de la achitarea plăților vamale a mărfurilor și altor valori în proporții mari de două sau mai multe persoane și lui Galușca Gheorghe - în baza art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, caracterizată prin acordarea de mijloace sau instrumente la săvârșirea infracțiunii, fiind membru unei reuniuni stabile de persoane, care s-au organizat în prealabil pentru a comite infracțiunea de eschivare de la achitarea plăților vamale a mărfurilor și altor valori, în proporții mari de două sau mai multe persoane a fost demonstrată cu certitudine, astfel încât instanța de recurs a respins solicitarea apărării cu privire la achitarea inculpaților.

Totodată, instanța de recurs a indicat că prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 26.12.2012, Greișter Veaceslav, Greișter Denis, Stolearenco Roman, Scorț Andrei, Scorț Igor și Cernalev Iurie au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, care au comis-o cu încă două persoane în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă în procedură separată, fiindu-le stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 600 (șase mii) lei, iar conform art. 88 alin. (5) Cod penal, Greișter Denis, Stolearenco Roman, Scorț Andrei, Scorț Igor au fost liberați de executarea pedepsei (f.d. 42-56 vol. VIII).

În speță, a fost constatată săvârșirea aceleiași fapte infracționale, or, fapta a fost comisă de către Greișter Veaceslav, Greișter Denis, Stolearenco Roman, Scorț Andrei, Scorț Igor, Cernalev Iurie, Neagu Ivan și Galușca Gheorghe, iar în privința lui Neagu Ivan și Galușca Gheorghe urmărirea penală a fost disjunsă în procedură separată.

Instanța de recurs a reținut că Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat în cauza *Brumărescu vs România* nr. 28342/95 că respectarea dreptului la un proces echitabil și al principiului securității raporturilor juridice trebuie interpretat în preambulul Convenției, care proclamă preeminența dreptului și care, printre altele, presupune că o dată ce o hotărâre a rămas definitivă, soluția sa nu mai poate fi pusă în discuție.

Astfel, fiind reținut că, conform sentinței Judecătorei Anenii Noi din 26.12.2012, devenită definitivă și irevocabilă, care are putere de lucru judecat, s-a constatat că inculpații Greișter Veaceslav, Greișter Denis, Stolearenco Roman, Scorț Andrei, Scorț Igor, Cernalev Iurie, Neagu Ivan și Galușca Gheorghe au săvârșit infracțiunea în comun, astfel încât fapta comisă a fost deja constatată printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă.

Totodată, instanța de recurs a constatat că, instanța de fond urma să pronunțe sentință de condamnare cu recunoașterea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 46, 249 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal, dar nu sentință de încetare a procesului penal și în acest sens a specificat prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a reținut că infracțiunea comisă de inculpații Neagu Ivan și Galușca Gheorghe, la data de 30 martie 2012, potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria celor ușoare, iar conform art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat doi ani din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare, astfel că, la momentul judecării recursului nominalizat, au expirat mai mult de doi ani de la săvârșirea infracțiunii.

16. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, declară recurs în anulare condamnării Galușca Gheorghe Ilie, Neagu Ivan Gheorghii și avocatul acestora Drăniceru Vasile, care solicită casarea acestora cu adoptarea unei hotărâri de achitare a condamnaților de sub învinuirea imputată.

În motivarea recursului invocă argumente similare, care au fost expuse în cererea de recurs, considerând că atât prima instanță cât și instanța de recurs la rejudecarea cauzei au adoptat hotărâri cu aceleași erori, care au fost expres indicate în decizia instanței superioare din 16.12.2014, deoarece nu s-a ținut cont de motivele remiterii cauzei la rejudecare și nici nu s-a dat răspuns la motivele invocate în recursurile declarate.

Suplimentar, mai menționează că nu sunt de acord cu încheierea irevocabilă a instanței de apel din 21.09.2015, prin care s-a dispus competența de judecare a cauzei Judecătoria Anenii Noi, deoarece, în opinia recurenților, competența fiind a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

17. Judecând recursul în anulare, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal decide respingerea acestuia ca inadmisibil din următoarele considerente.

În textul art. 455 alin.(2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia. Norma procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speță, din textul recursului declarat, Colegiul constată că condamnații solicită casarea hotărârilor de condamnare în privința lor, deoarece nu au săvârșit infracțiunea incriminată, neinvocând nici un temei din cele prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, solicitare susținută de avocatul acestora, Drăniceru Vasile.

În acest sens, Colegiul penal menționează că dispoziția art. 453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în

care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Colegiul penal reține faptul că, criticile formulate de către recurenți în recursul în anulare declarat, au format obiect de examinare la judecarea cauzei penale în privința lor, în instanța de fond, care, ulterior a fost verificată de instanța de recurs, asupra căroră aceasta s-a expus printr-o hotărâre motivată și argumentată, inclusiv asupra tuturor capetelor de cerere invocate de recurenți.

La fel, se reține că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt. Punerea la îndoială a modului de administrare a probelor și reaprecierea acestora la etapa recursului în anulare, după cum se solicită de către recurenți, nu se încadrează în prevederile art. 453 Cod de procedură penală.

În ce privește argumentul suplimentar, invocat în recursul în anulare, privitor la competența teritorială, Colegiul penal reține că instanța de recurs nu s-a expus asupra acestui motiv, deoarece acesta n-a fost invocat în recursul ordinar.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, Colegiul conchide că, recurenții nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru dispunerea rejudecării cauzei și nu motivează în ce constă viciul fundamental admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea cauzei în privința lor, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se cu desăvârșire argumentarea ilegalității hotărârii contestate în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, recursul în anulare a recurenților nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide că recursul în anulare declarat de condamnații Galușca Gheorghe Ilie, Neagu Ivan Gheorghii și avocatul acestora Drăniceru Vasile urmează a fi respins ca inadmisibil, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

18. În temeiul art. 457, 434, 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul în anulare declarat de condamnații Galușca Gheorghe Ilie, Neagu Ivan Gheorghe și avocatul acestora Drăniceru Vasile, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui **Galuşca Gheorghe Ilie și Neagu Ivan Gheorghii**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **25 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Moraru Petru